

Onze Vogels

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

nummer 5
mei 2012

■ Groene Catharinaparkiet ■ Vogelparadijs Krugerpark

D

n

- 04** De groene Catharinaparkiet **07** Volière van de maand
08 kweek met de zwartkop **11** Column voorzitter **12** Bij de kweker thuis
14 Impressie Krugerpark en quiz **17** Vogelkunde (12)
18 Tien jaar Amerikaanse sijen **20** Vragen staat vrij: Intensief & schimmel,
 Mozaïek en Eenheidspunten **22** Onverwachts Hasselt
24 Column keurmeester **25** jeugd **26** Zang op Cyprus
28 Montfoort 25 jaar **30** Vraag en aanbod
32 Bondsmededelingen **33** NBvV info **34** Kalenderartikel

Foto voorpagina: Zebravink - Zwartwang zwartborst grijs: Een moeilijke combinatie waarbij de zwartwangfactor de bijzondere tekening van de zwartborst hindert. Meestal een gereduceerde wanglek en een erg witte flank. Bij deze vogel loopt de wang weliswaar niet uit, maar is wel mooi compleet en zwart. Daarnaast een voor deze kleurslag prima flanktekening. **Foto:** Pieter van den Hooven

NBvV

Uitgever: 'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 30.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 32.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 540 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden: iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 35,- per jaar.

Abonnementsprijzen: Nederland € 25,-, België € 27,-, priority Europa € 60,-, Landen buiten Europa € 90,-. Verspreid lid buitenland: bovengemelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

Adress: NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom, tel. 0164-235007, e-mail: info@nbv.nl, website: www.nbv.nl
 ABN AMRO bank: 46.89.59.262, BIC: ABNANL2A, IBAN: NL55ABNA0468959262 ING bank: 11.48.324, BIC: INGBNL2A, IBAN: NL96INGB0001148324 Voor België: 000-0156074-01 T.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers. De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40250824.
Redactie: Albert Zinner (algemene kopij en interviews), Pieter van den Hooven (tropen), Jan de Bruijne (eindredactie en zangkanaries), Henk van der Wil (postuurkanaries), Theo van Kollenburg (kleurkanaries), Ger Essenberg (vruchten-, insecten- en nektareters), Piet Ouderdelinden (eindredactie en kromsnavels), John van der Jagt (Europese cultuurvogels), Tino Simons (eindredactie), Hans van der Stroom (redactiecoördinatie en jeugd), Klaus Snijder en Wil Groot (tekstcorrectie).
Redactieadres: Bondsbureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom. Tel. 0164-235007 e-mail: hansvanderstroom@nbv.nl
Zakelijke advertenties: Tarieven voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij René van Loon, via het bondsbureau te Bergen op Zoom. Voor Vraag en aanbod advertenties wordt verwezen naar de des betreffende tarieven en voorwaarden

elders in dit blad. De sluitingstermijn voor zakelijke advertenties is uiterlijk 6 weken voor verschijningsdatum.
Verantwoordelijkheid: De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kan geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.
Vergeving: Aad Koelmaan, X-Media Solutions, Doetinchem.
Druk: Senefelder Misset B.V., Doetinchem
 Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.
Beëindiging lidmaatschap: Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels overgave bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal.
 Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telenmale per 31 december opzeggen via het Bondsbureau.

De groene Catharinaparkiet

Toen in 1983 bij de kweek van de Catharinaparkieten, *Bolborhynchus b. lineola* een mutant ontstond, heeft niemand kunnen vermoeden, dat de kweek van deze vogels zo'n grote vlucht zou nemen. Deze eerste mutant, destijds blauw genoemd, gaf het sein om veelvuldig met deze vogels te kweken. Mede hierdoor zijn er meer mutanten ontstaan en is er inmiddels een behoorlijk aantal kleurslagen te bewonderen.

Ook op de tentoonstellingen zien we niet alleen de wildvorm, maar komen we ook regelmatig deze kleurslagen tegen. Dit is dan ook één van de redenen, dat de T.C. gemeend heeft een standaard te schrijven voor de twee soorten Catharinaparkieten.

Naast de nominaatvorm, *Bolborhynchus l. lineola*, welke als hoofdkleur groen heeft, kennen we de ondersoort *Bolborhynchus l. tygrinus*. Deze laatste is wat donkerder en egaler groen en wat kleiner van formaat. Beide soorten zijn echter veelvuldig door elkaar gekweekt, waardoor de *Bolborhynchus l. tygrinus* nauwelijks meer te onderscheiden is van de nominaatvorm. Gesteld wordt, dat deze soort daardoor volledig gedomesticeerd genoemd mag worden. In de standaard is gekozen voor de meest contrastrijke en grootste vogel. Mede gelet hierop heeft de T.C. gemeend de *Bolborhynchus l. tygrinus* niet te erkennen en gaan we uit van de nominaatvorm.

Verder heeft verderonderzoek plaats gevonden, zodat de andere ontstane mutanten met zekerheid de juiste benaming gegeven kon worden.

LICHTGROEN:

Dit is geen mutatie, maar een kleurvariant, verkregen uit vermenging van de *Bolborhynchus l. lineola* en de *Bolborhynchus l. tygrinus*. De helder lichtgroene kleur is daarna selectief ontstaan.

STANDAARD FYSIEKE EIGENSCHAPPEN CATHARINAPARKIET

Conditie:

Om voor een hoge puntenwaardering in aanmerking te komen is de conditie een eerste vereiste. De ogen moeten goed (mooi) rond en helder zijn.

Formaat:

De Catharinaparkiet moet een forse indruk geven. Het formaat moet aangepast zijn aan het type. (Lichaamsverhoudingen). Lengte ongeveer 17 cm.

Model:

De Catharinaparkiet maakt een gedrongen indruk. De staart

is wigvormig. De vleugels liggen strak langs het lichaam, zelfs een beetje in de borstbevedering getrokken. De vleugels mogen elkaar aan het einde niet kruisen. De kop is gelijkmatig gewelfd en mag geen smalle indruk maken. De borst is goed gerond.

Houding:

De Catharinaparkiet maakt geen fiere indruk, maar meer een ondergeschikte en zit daarbij wat voorover, onder een hoek van 15 graden op de stok. (Klauterhouding).

Snavel:

De snavel maakt geen al te forse indruk en is ten opzichte van het lichaam niet al te groot. De snavel dient mooi rond gebogen te zijn. De ondersnavel is bijna niet te zien en wordt bedekt door de bovensnavel.

Bevedering:

De bevedering dient rein en geheel compleet te zijn en goed aaneengesloten te worden gedragen.

Poten:

De poten zijn vrij zacht en mogen niet ruw zijn. Twee tenen naar voren en twee tenen naar achteren gericht, met aan elke teen een nagel, welke niet te lang en goed gebogen dient te zijn.

De tenen moeten de zitstok volledig kunnen omklemmen.

D

n

CATHARINAPARKIET GROEN (man)**Kop:**

Helder groen, met op de schedel een iets blauwe waas.

Lichaam:

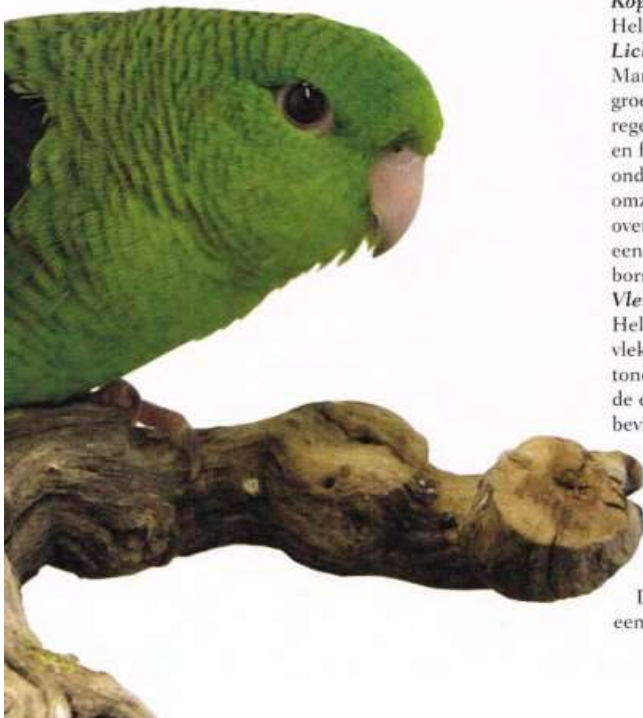
Mantel, bovenzijde dek (rug), stuit en flanken vrij helder groen. Vanaf de schedel, nek en dek bevindt zich een fijne regelmatige tekening (omzoming). De tekening op de stuit en flanken is zwart en moet duidelijk aanwezig zijn, zonder onderbreking. Ook op de dijen bevindt zich deze zwarte omzoming. Vervolgens gaat deze tekening op het achterlijf over in zwarte ruitvormige stippen. Deze stippen moeten een regelmatig verloop hebben. Vanaf de onderkant snavel, borst en buik vrij helder groen.

Vleugels:

Helder groen. Aan de vleugelbocht bevindt zich een zwarte vlek. Deze is egaal zwart en mag geen onderbrekingen vertonen. Ongeveer 1 cm onder deze zwarte vlek bevindt zich de eerste ondulatietekening en ongeveer 1 cm daaronder bevindt zich de tweede ondulatietekening. Ongeveer 2 cm daar weer onder bevindt zich de derde ondulatietekening. Deze ondulatietekeningen, welke regelmatig aanwezig moeten zijn, mogen niet onderbroken zijn. De randen van de slagpennen zijn vrij helder diepgroen van kleur.

Staat:

De staartpennen zijn helder groen, met langs de schacht een zwarte tekening. De twee middelste, iets verlengde

- › staartpennen, zijn nagenoeg geheel zwart. De onderstaartdekveren zijn helder groen en aan de punt van elke veer een donkere tot zwarte tekening.

Snavel:

Hoornkleurig, iets grijs overgoten met aan het uiteinde een donkergrijze punt.

Ogen:

Donkerbruin.

Poten:

Vleeskleurig, de nagels éénkleurig. Donkergrijze nagels genieten de voorkeur.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN

De kleur is helder groen zonder enige aanslag van een gele of bruine waas. De tekening is zwart en moet regelmatig zijn zowel de ondulatietekening als de tekening in de flanken en op het achterlijf. Daar bevindt zich de ruitvormige tekening. Deze ruitvormige stippen dienen vrij groot te zijn. De schouderplek mag niet uitlopen in de ondulatietekening. De bevedering moet strak gedragen worden op het lichaam.

CATHARINAPARKIET GROEN (pop)

Gelijk aan de man, alleen de twee middelste, iets verlengde staartpennen zijn nagenoeg geheel groen, met aan de uiteinde een zwarte punt. De zwarte tekening is bij een pop niet zo glanzend zwart als bij een man.

Waar je op moet letten om op een TT de concurrentie voor te zijn?

Wat zijn nu de zwaartepunten voor een goede Catharinaparkiet. Op de eerste plaats het formaat en model. Deze worden beoordeeld in de eerste rubriek op het keurbriefje. Onder formaat wordt verstaan de lengte van de vogel, onder model wordt verstaan de verhoudingen van de vogel, dat wil zeggen dat je geen grote vogel moet hebben tot de schouders met een ingevallen nek en een smalle kop, maar een brede vogel in de schouders (dus wigvormig) met een mooie gevulde nekpartij, die op zijn beurt weer overgaat in een mooie volle kopvorm. Op de tweede plaats is belangrijk de kleur van de vogel, deze moet mooi helder groen zijn en mag op zijn lichaamskleur (borst&buik) geen tekening laten zien,

Keurtechnische aanwijzingen

Zie hiervoor de aanwijzingen bij lichtgroen. De tekening is zwart en moet regelmatig zijn zowel de ondulatietekening als de tekening in de flanken en op het achterlijf. Daar bevindt zich de ruitvormige tekening deze ruitvormige stippen dienen vrij groot te zijn. De schouderplek mag niet uitlopen in de eerste ondulatietekening. De groene kleur moet zonder enige aanslag van een gelige of bruine waas zijn.

dus mooi egaal en helder groen.

Op de derde plaats is de tekening een heel belangrijk onderdeel van een Catharinaparkiet, omdat ieder veertje vanaf halverwege zijn kop tot het einde van zijn staart een zwarte omzoming laat zien. Daarnaast heeft hij ook nog een ondulatietekening op zijn vleugeldek, dat wil zeggen dat hij een zwarte schouderplek heeft met daaronder drie zwarte baantjes, zie omschrijving bij de vleugels. Vaak zien we ook dat de vleugeltekening op ene vleugel regelmatig is dan op de andere vleugel, let hier ook goed op.

Deze tekening moet helder zwart zijn, dit is bij de mannen over het algemeen helderder dan bij poppen, bij de poppen is de tekening wat matter en vaak ook minder fors. Dat geeft ook aan dat het met poppen moeilijker is om op een tentoonstelling van mannen te winnen, tenzij deze over een schitterend model beschikt.

Je kan wel gaan kweken om bij poppen een grovere tekening op de vleugels te gaan krijgen, maar dat gaat dan inhouden dat de gekweekte mannen uit zo'n koppeling te grove tekening krijgen en dan gaat op zijn beurt bij deze mannen de zwarte schouderplek uitlopen in de ondulatietekening en de ruitvormige flanktekening gaat een zwarte streep worden. Dat is dus ook weer niet aan te bevelen.

Dus zoals je ziet moet een Catharinaparkiet in 3 belangrijke onderdelen uitblinken en als deze vogel dan ook nog in topconditie is, dan ben je spekkoper en is je concurrent verslagen.

Succes op de show! <

D

n

De volière van mijn man Henk Jansen. Toen zijn vader met vroeg pensioen ging, hebben ze in de tuin van zijn ouderlijk huis een volière gebouwd. Dit zou dan een leuke hobby voor zijn vader zijn, aangezien hij heel veel van vogels houdt.

Het houden van (voor zijn vader) bleef bij kijken en zo is mijn man's vogel-hobby begonnen.

We gingen samenwonen in een flat en daar hadden we een vogelkamer met allemaal verschillende hokken en huis-kamervolières en toen was het tijd voor een eigen woning met als vereiste een tuin voor een volière. In 2004 zijn we daar al gaan wonen en al snel stond de basis van de volière. De tuin werd helemaal uit gegraven, stenen op de bodem liggend en staand tegen de muizen,

waterleidingen getrokken voor een eigen speelbak in de binnen volière en toen kon er verder gebouwd worden. Met hardhout bouwde mijn man met hulp van vrienden en familie de volière op. Hij is drie bij drie meter en de schuur is binnenvolière geworden, met zoals eerder genoemd een eigen speelbak, maar ook broedkooien en een binnenvlucht. Dit alles is betegeld met badkamertegels zodat we het goed schoon kunnen houden. Er zijn twee luiken gemaakt zodat de vogels zelf in

en uit kunnen vliegen/ lopen.

's Avonds doen we de luiken dicht zodat ze lekker binnen zitten. In de volière zitten diamantduifjes, zebravinken, kwartels en kanaries. De bedoeling is dat mijn man met de kanaries ook gaat kweken, maar hier heeft hij nog niet veel geluk mee gehad. (bloed-luis, eigen kweek van twee kinderen en werk). Ik hoop dat als dit stuk verschijnt het een mooie opsteker voor hem zal zijn! De reacties van mensen die horen dat we een volière hebben zijn vaak "vind je dat niet zonde van je tuin?", maar als ze het dan zien zijn ze zeer positief en vinden het een prachtig onderdeel van onze tuin en daar ben ik het helemaal mee eens en het is nog gezellig ook al het gefluit om je heen!
Met vriendelijke groet Tamara Jansen <

Volière van de maand

Jonge zwartkop ongeveer
22 dagen oud

De kweek met de *Zwartkop* (*Sylvia atricapilla*)

Zwartkoppen komen tijdens het broedseizoen in vrijwel heel Europa voor. In Nederland en België zijn ze te zien vanaf april. Zwartkoppen blijven echter ook steeds vaker hier. Vooral in het westelijk deel van Nederland, waar door het zeeklimaat het in de winter wat minder streng is. Dit geldt niet voor alle zwartkoppen.

Het aantal dat hier blijft loopt wellicht in de honderden, maar het overgrote deel en dat zijn er tienduizenden, overwintert rond de Middellandse Zee en West-Afrika. Een deel trekt zelfs, net als de Braamsluiper, via Italië en Egypte naar Ethiopië en Oost-Afrika.

Alleseter

Steeds vaker worden ze waargenomen in onze steden en dorpen. De zwartkop is bepaald niet kieskeurig wat betreft het voedsel en kan als een soort alleseter onder de zangers worden beschouwd. In het najaar vooral veel bessen van meidoorn, vlier. Ook bramen lusten ze graag, hetgeen

op zich niet zo verwonderlijk is, want veel insectenetende zangvogels schakelen in het najaar op bessen over als het aanbod van insecten steeds minder wordt door de dalende temperatuur. Het hoge suikergehalte in de bessen zorgt er voor dat dit omgezet wordt in vet dat dient als voedselreserve tijdens de trektocht. Het aantal broedparen in Nederland is ongeveer 70.000-120.000. De zwartkop geldt niet als bedreigde vogel.

Volière

In het najaar kwam ik in bezit van een koppel zwartkoppen. Eigenlijk door een toeval. Ik had een advertentie geplaatst

voor een koppel zwartkopmezen (glanskop of matkop). Door een misverstand werd er op gereageerd, maar dit bleken zwartkoppen te zijn. Daar ik de hoop had opgegeven nog een koppel glans- of matkoppen te kunnen bemachtigen, besloot ik het koppel aan te schaffen. Ook omdat de zwartkop geldt als een vogel, die vrij gemakkelijk met andere Europese insecteneters gehouden kan worden. Het koppel werd geplaatst in een buitenvolière samen met een blauwborst pop, die 's winters gescheiden van de man moet blijven i.v.m. met het agressieve gedrag van de man buiten het broedseizoen. Mijn insecteneters zijn gehuisvest in een begroeide volière van ongeveer 4 meter breed en 2 uitlopend naar 3m diep. De volière heeft een dak en is aan de voor- en achterkant open. De zijkan- ten hebben polycarbonaat platen. De bodem bestaat uit een laag natuurlijke houtsnippers, die af en toe wordt aangevuld als de plantsoendienst bomen heeft gesnoeid en de takken heeft gehakseld. Regelmatig wordt materiaal verwijderd waar mest zich heeft opge-

hoopt. De voliëre is met kunststofgaas in twee delen gedeeld.

Mijn insecten etende vogels krijgen een mengsel van zelfgemaakt eivoer, pinky's buffalowormen en meelwormen, van elk 1 theelepel per vogel. Alle insecten komen uit de diepvries. Daarnaast wat universeel (pellets of standaard) en insecten paté van Versele Laga. Er is altijd vers drink- en badwater beschikbaar. Dit wordt bewerkstelligd oor een automatisch waterverversingsysteem, dat ik al een keer heb beschreven in Onze Vogels.

Webcam

Nadat ik ze in de voliëre had geplaatst, bemerkte ik gedurende een maand dat er bij de pop sprake was van enig conditieverlies. Het vleugelpak was een klein beetje warrig, maar na het uitvangen kon ik niets bijzonders ontdekken. Het kan te maken hebben gehad met de omschakeling naar een ander type voer of het aanleggen van het zomerkleed. Geleidelijk werd het verenpak weer strakker. Vanaf begin april begon de man te zingen. Het was minder uitvoerig dan ik had gedacht. Er was nu ook een verandering in gedrag waarneembaar. Pop en man vlogen regelmatig heen en weer door de voliëre en ook werd er af en toe even uitgehaald naar de blauwborst pop, zonder dat dit tot ernstige schermutselingen leidde. In de voliëre staat een recent aangeplant dennenboompje, dat tijdens de kerst zijn dienst had bewezen. Vaak zag ik zowel de man als de pop in dit boompje scharrelen. Omdat ik wilde voorkomen dat er een te los nest in deze schaarse begroeiing zou worden gebouwd, plaatste ik een metalen nesthouder met daarin een vastgezet kokosmandje. Het geheel werd met ijzerdraad stevig vastgezet in het boompje. Al gauw werd dit nestje verkend en vrij snel kon men ze man en de pop soms wel een paar kwartier lang op het nest zien zitten. Inmiddels was het nestje ook aangekleed met kokosvezel. De zwartkoppen gebruikten uitsluitend het bruine vezel en niet het witte sisal. Het vreemde was dat het langdurig op het nest verblijven ook gebeurde toen er nog geen eieren waren. Om het proces goed te kunnen volgen, plaatste ik een webcam voor het nest. Deze webcam zendt live beelden uit naar het internet

en is te bekijken op: www.cultuuvogelweb.nl.

Vanaf 27 april bleken man of pop aangeengsloten op het nest te verblijven. Ik kon pas op 30 april zien dat er 2 eieren in het nest lagen. De vogels zitten bijna continu op het nest en ik wilde ze hierbij niet storen. De eitjes zijn bedekt met bruin-oranje vlekjes.

Uitkomst

Na precies 13 dagen komt het eerste ei uit. Het jong is geheel onbedekt en heeft een vleeskleurige kleur. Ik ben al een aantal weken nacht insecten aan het vangen met de insectivoro. Het zijn veel kleine muggen en vliegjes. Vanaf dit moment begin ik deze insecten te geven, die in de diepvries zijn bewaard. Ik geef een deel in een bakje water en een deel los in een voerschaaltje. Ook knip ik nu de buffalowormen, omdat zij te groot zijn om in zijn geheel aan het jong te kunnen geven. Na drie dagen is plotseling het nest leeg. Het jong heb ik niet meer terug kunnen vinden. De dagen er na zie ik de man en de pop regelmatig aan de achterkant van het dennenboompje scharrelen. Kennelijk zijn ze weer begonnen een nest te bouwen. Ik wil in deze fase niet de voliëre in om het te bekijken, omdat er een kans is dat dit het proces verstoort. Op 19 mei zie ik telkens nog maar een vogel, of de man of de pop. Het lijkt er op dat er weer gebroed wordt. Het was even zoeken, maar inderdaad is er een prachtig komvormig nest gebouwd in de vork van een tak. Er liggen drie eieren in. De geschiedenis van de eerste ronde herhaalt zich. De meest tijd zie ik geen zwartkop meer. Aan de andere zijde van het kunststofgaas in dezelfde voliëre is er ook nieuws. Ook de blauwborsten zijn aan het broeden.

Opnieuw

Na exact 14 dagen lag er een jong in

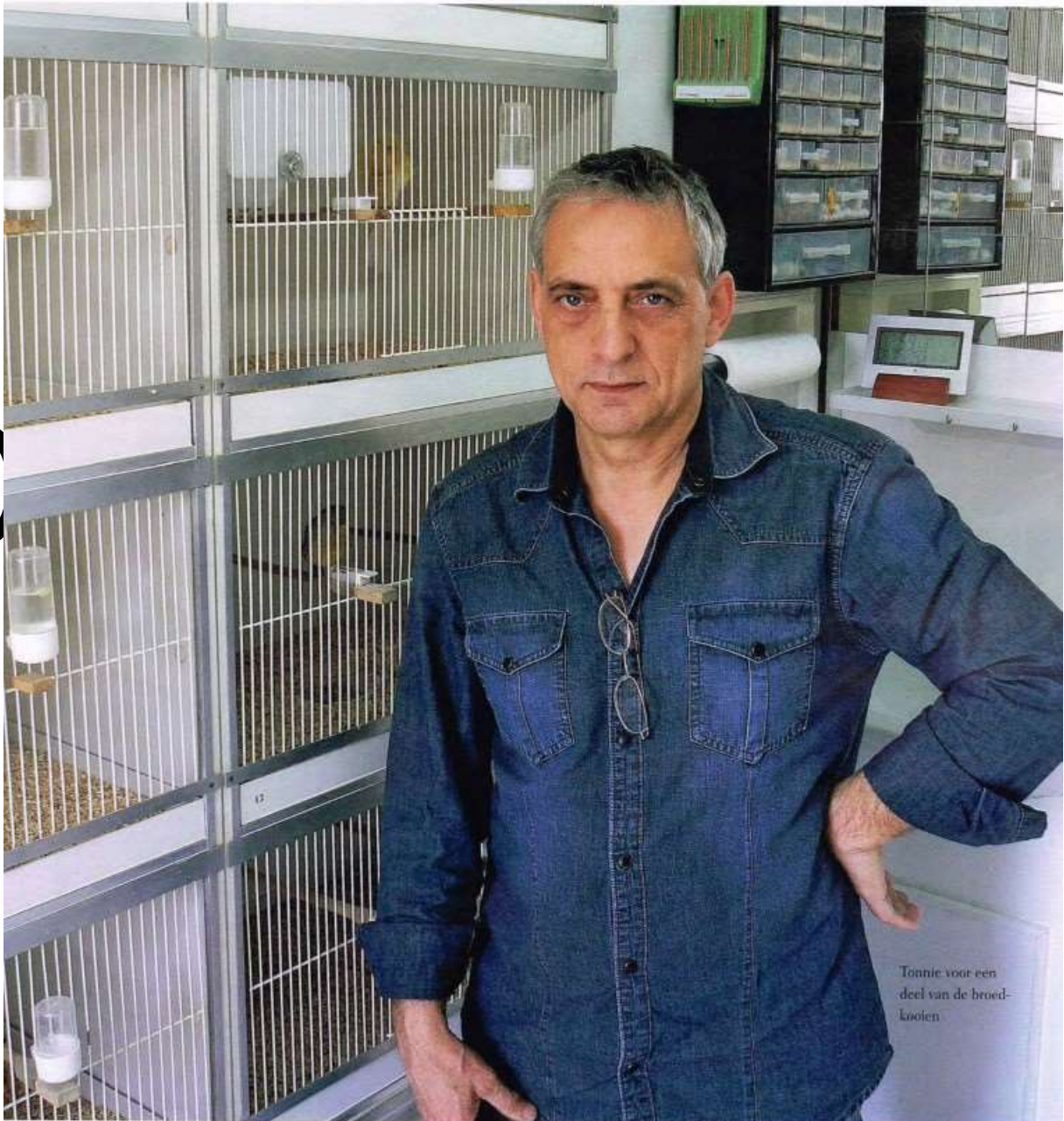
Nest met eieren

het nest. De andere twee eieren bleken later onbevruucht te zijn. Vanaf dat moment ben ik begonnen om de diepvries insecten een klein beetje fijner te maken met een vijzel. Ook gaf ik weer insecten, die ik met de insectivoro ving. Dit waren naast heel veel muggen ook nachtvlinders. Ook de laatste werden fijner gemaakt. Nog steeds werd het jong bij toerbeurt door de ouders warm gehouden. Nestcontrole voerde ik minimaal uit. Na de eerste ervaringen met deze vogels wilde ik ze niet al te zeer op de proef stellen.

Beplanting

Omdat de beplanting in de voliëre hard groeide, was er na verloop van tijd ook te weinig licht voor de webcam, zodat ik deze naar een andere voliëre heb moeten verplaatsen. Al die tijd heb ik wel vast kunnen stellen dat het jong goed werd gevoerd. Dit is ook een beetje geluk hebben. Een nest met maar één jong wordt vaak in de steek gelaten door de ouders, omdat het grootbrengen van één jong instinctief niet opweegt tegen de energie die daarvoor nodig is. Na een dag op 16 zag ik dat het jong het nest had verlaten. Het is nog niet in staat om te vliegen en nog zeker 14 dagen hield het zich het grootste gedeelte van de tijd schuil tussen de beplanting. Het jong zag er uit als de pop met een klein bruin kapje. In de weinige kweekverslagen die over de zwartkop bekend zijn, had ik gelezen dat de man vaak intolerant wordt als een jonge vogel eenmaal de beschutting heeft verlaten en zich vrij in de voliëre beweegt. Ik was hier dus zeer alert op, maar heb hiervan nooit iets kunnen bespeuren. Het feit dat het jong een pop was, is hier zeker de reden van. Omdat er geen enkel probleem was, heb ik het jong gewoon bij de ouders gelaten. Hierna werd er door de zwartkoppen nog tweemaal een poging ondernomen om een ronde jongen voort te brengen. Het eerste nest had slecht één ei, dat onbezet bleek. Hierna kwam er een nieuwe poging met twee eieren. Beide waren onbezet. Alle eieren werden in hetzelfde nest gelegd en ook weer beurte- lings door de pop en de man bebroed. Het is opmerkelijk dat het nest zo schoon is. Er is niets van te zien dat het al drie keer is gebruikt. <

Bij de kweker

Tonnie voor een
deel van de broed-
kooien

thuis

Op een mooie zaterdagmorgen was ik te gast bij Tonnie en Hanny van Hout in Ravenstein. Het Brabantse dorp ligt hemelsbreed gezien tussen Nijmegen en Den Bosch, aan de Maas en is een oude vestingstad. Hoewel Tonnie in het plaatsje Zeeland is geboren (3-3-1957) kan ik me voorstellen dat je in Ravenstein ook niet verkeerd woont.

D Tonnie en Hanny zijn in 1977 getrouwd, hebben 1 dochter van 31 jaar en 2 kleindochters waarvan de oudste alweer 5 jaar is. Eind jaren '60 is Tonnie lid geworden van de plaatselijke club in Zeeland. Na de verhuizing heeft hij zich aangemeld bij de vogelvereniging in Ravenstein. Na 15 jaar voorzitter van de club te zijn geweest werd de club te klein om zelfstandig door te gaan. Nadat de club is gefuseerd met de club in Herpen, is Tonnie lid geworden van Vogelpracht in Oss. In het dagelijks leven wordt er gewerkt in de productontwikkeling. Het ontwikkelen van slaapcabines voor vrachtwagens van diverse merken houdt de geest wel levendig. Een van de redenen dat we bij Tonnie op bezoek zijn is het feit dat er sinds 1995 onafgebroken gouden medailles en/of kampioenschappen op de bondsshow door Tonnie werden behaald. Inmiddels staan er al 30 titels op zijn naam. Kampioenschappen zijn er behaald met Glosters, Lizards, Norwich, Japan Hoso, Fife Fancy en natuurlijk zijn paradepaardje: de Parijse Frisé. De Parijse is op de AGI na, het grootste gefriseerde ras met een minimumgrootte van 19 centimeter. Tonnie kweekt de Parijse met een

Kweekkoppel Parijse Frisé

16-tal broedkooien. De kooien zijn van een mooi ruim formaat -met speciaal voor de Parijse gemaakte zitstokken- en perfect schoon, waarbij ik enigszins de hand van Hanny meen te bespeuren. Hanny neemt op werkdagen met veel plezier de honneurs waar. Tijdens Vogel 2012 werden er drie gouden, een zilveren, twee bronzen medailles en een kampioenschap behaald. Aan de andere zijde van de broedkamer zijn de Fife Fancy's in broedkooien gehuisvest. Ook de Fife's staan op een zeer goed niveau. Op Vogel 2012 werd goud behaald met een stam melanine intensief. In noodgevallen worden de Fife's ingezet als pleegouders voor de Parijse. Aan twee, maximaal drie jongen van dit grote ras heeft een koppel Fife's dan wel de vleugels vol. Op de districtshow van Oost Noord Brabant is Tonnie vaste klant en worden er ook ieder jaar titels behaald. Ook op de Mondial mag hij graag met de vogels spelen maar alleen als het niet samenvalt met de tentoonstelling in Apeldoorn. De wens op vogelgebied is om meer (deel)beschrijvingen van Vogel te zien en om ooit met de Parijse Frisé een wereldtitel te behalen. Wie weet in januari 2015 als de show bijna in z'n achtertuin wordt gehouden? <

Afgeplatte 16 mm. stok vóór de Parijse Frisé

Jongen van de Parijse Frisé.

De vluchtjes staan klaar voor de jonge vogels

Een fotografische impressie

Krugerpark 2012

Lekker klimaat

In januari ben ik samen met mijn vrouw in Zuid-Afrika geweest. We hebben daar een auto gehuurd en zijn 12 dagen in het Krugerpark gebleven. Dit kunnen wij iedereen aanraden. Zuid-Afrika is echt een super mooi land met een lekker klimaat. Zeker in januari als je het koude Nederland achter kunt laten voor de 30 graden in Afrika.

Het beste kan je vanaf Johannesburg een binnenlandse vlucht boeken naar bijvoorbeeld Nelspruit en van daar uit met een huurauto het park in rijden.

Het Krugerpark heeft een oppervlakte gelijk aan ongeveer tweederde van België en er komen zo'n 500 soorten vogels voor.

Het park heeft goede voorzieningen, goede wegen met door het park heen een aantal restcamps met mooie bungalows, een camping, een winkel,

benzinepomp en een restaurant. Het voordeel van een eigen auto is dat je natuurlijk niet zo lang ergens kunt stoppen als je zelf wilt en dus op je gemak van de vogels en

andere dieren kunt genieten, zonder dat je met een ander rekening hoeft te houden.

Vogelparadijs

Vooraf het noorden van het park is een waar vogelparadijs. Wij hebben daar 4 dagen in Punda Maria gezeten, wat een heel klein camp is waar maar een handje vol toeristen kan verblijven. Om 4.30 uur gaan de poorten van de restcampen open en mag je door het park rijden. Dit is de beste tijd om te beginnen en tot ongeveer 10.00 uur >

Prijsvraag

Het zal u zijn opgevallen dat bij de foto's de onderschriften ontbreken. Dat is geen foutje bij de opmaak, want wij verbinden een kleine prijsvraag aan dit artikel. Weet u de juiste namen van de hier getoonde fraaie vogels? Mail ons dan uiterlijk 31 mei een lijstje met uw oplossing. Onder de goede inzenders wordt een boekenbon van J&J vogelboekhandel verloot t.w.v. € 50,00. Het E-mailadres is: info@nbvv.nl – o.v.v. "Krugerquiz". De uitslag vindt u in het juli-nummer van *Onze Vogels* en over de uitslag kan niet worden gecorrespondeerd.

> is het perfect om de dieren te spotten. Daarna is het gewoonweg te warm. Je mag niet harder dan 50 km rijden op de asfaltweg die van noord naar zuid loopt en op de onverharde wegen niet harder dan 30 km. Wel moet je op je hoede zijn voor de buffels en olifanten dus altijd afstand houden! Het voordeel voor de vogelaar is dat als je geen luipaarden of leeuwen ziet je altijd wel vogels ziet, zoals onder andere de shrike (klauwier), vulture (gier), parrot (papegaai), snake eagle (slangenarend), dove (duif), cuckoo (koekoek), roller (scharrelaar), bab-

bler (spotlijstertimalie) en widow (wida).

Watervogels

De restcampen liggen vaak aan de oever van een rivier wat ideaal is om watervogels te zien zoals de stork (ooievaar), heron (ralreiger), egret (reiger), plover (plevier), crake (waterhoentje) en ibissen.

Ook op de restcamps zelf vind je zat vogels o.a. kingfisher (ijsvogel), African hoopoe (Afrikaanse hop), hornbill (neushoornvogel / tok), barbet (baardvogel), oriole (wielewaal),

flycatcher (vliegenvanger), starling (glansspreeuw), sunbird (nectarvogel), weaver (wever), waxbill (prachtvink), turaco (toerako).

Tevens zijn er op verschillende plekken schuilhutten gemaakt om vogels te spotten. Dit zijn goede plaatsen om onder andere de bee-eater (bijeneter), goose (pygmee- en nijlgans), falcon (valk), eagle (arend) en jacana te zien.

Wij hebben op deze reis zo'n 180 soorten vogels gezien en zullen hier nog zeker een keer terug naar toe gaan. <

Cultuurvogels

Het voorgaande artikel werd afgesloten met een overzichtje van verschillende kweekmethoden. Feitelijk komt het erop neer hoe we daarbij onze kweekvogels willen inzetten of gebruiken.

Hedendaags zijn er in dit verband vooral twee methoden die algemeen worden toegepast. Én als het om putters gaat, betreft het meestal de grotere ondersoort of majorputter (c.c. frigoris).

De eerste methode, gemakshalve de kwalitatieve methode genoemd, heeft als voornaamste doelstelling vooral erg mooie jongen te kweken. We maken dus gebruik van zwaar geselecteerde kweekkoppels.

De tweede methode is veel meer gericht op een goed kwantitatief resultaat: veel jonge vogels kweken dus. Omdat regelmatig al in dit 'vogelvakblad' behartenswaardige kweekaanwijzigingen worden gegeven, willen we hierbij slechts aanvullend zijn.

Kwalitatieve methode

Het kweken in een kweekkooi met zeer zorgvuldig geselecteerde vogels. Als kwekers zoeken wij de ogenschijnlijk geschikte partners bij elkaar. We gaan hierbij uit van wildkleurige vogels, omdat bij 'mutaties kweken' uiteraard nog andere eisen gesteld worden. Ons beoogde kwekersdoel is, dat een succesvolle combinatie wordt gevormd, waarbij het nageslacht liefst verbeterd is ten opzichte van de oudervogels.

Verkorte werkwijze:

De vogels worden als kweekkoppels afzonderlijk gehuisvest. Als na de bekende voorbereiding er eitjes worden gelegd, deze elke morgen rapen en vervangen door namaak. Na het derde of vierde eitje kan het legsel terug in het nest. De man wordt apart geplaatst, liefst met behoud van oogcontact met zijn broedende partner. Als er jongen zijn van ongeveer 5 dagen oud, worden deze geringd en kan ook de man worden teruggeplaatst. Op enig moment zal de pop aan het volgende legsel beginnen en herhaalt zich de gehele procedure. Meestal zijn de jongen dan nog niet geheel zelfstandig en worden ze samen met de man in afzondering geplaatst.

Enkele kanttekeningen:

Gedomesticeerde putters zijn minder

kieskeurig geworden, zodat ook kleinere kweekkooien voldoende.

Kleinere kweekkooien kunnen wellicht eerder stressgevoelens oproepen bij de man (eitjes of jongen pikken) maar kunnen ook zorgen voor uitermate rustige, bijna handtamme vogels.

Voor wat betreft de selectie; kweken in familieverband levert al vrij snel formaatverlies op en blijven selecteren op mooie grote maskers (mantype) levert een verminderd zichtbaar geslachtsonderscheid op, wat het koppelsgevijs

samenstellen lastiger maakt.

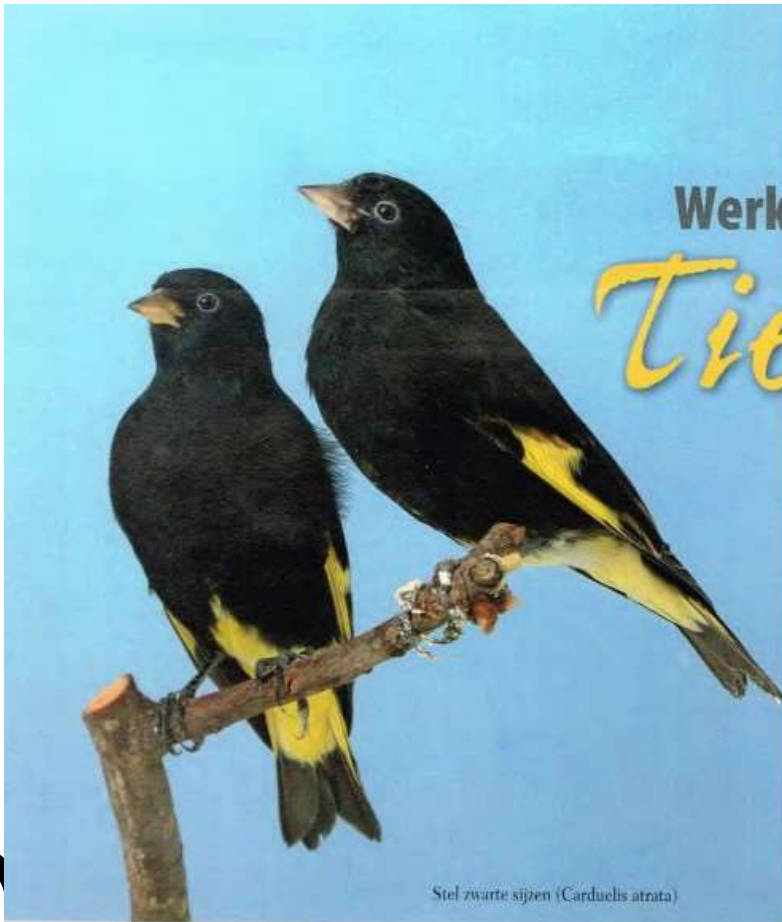
Kwantitatieve of combinatiemethode Een duidelijk onderscheid met voorgaande kweekmethode is dat ze als doel heeft, veel jonge vogels te kweken. De opzet is daardoor totaal verschillend, met name doordat kanariepoppen als hulptroepen worden ingezet. Zo heel vreemd of onnatuurlijk zouden we dat niet willen noemen. Immers bij talloze zeldzame of kostbare diersoorten en vanzelfsprekend bij mensen worden eveneens pleegouders ingeschakeld.

Terug naar onze vogels; een redelijk aantal putters bestemd voor de kweek plaatsen we bij elkaar in één en dezelfde kooi. Het is daarbij niet nodig over een gelijk aantal poppen en mannen te beschikken. Wel zal er sprake moeten zijn van een enigszins evenwichtige kooibevolking. Koppelen doen de vogels zelf wel op het moment van broedrijpheid en zonder al te knellende huwelijksbanden. Dit bevordert ook nog eens de bevruchtingsgraad. Verder worden eitjes geraapt als eerder beschreven en onder kanariepoppen uitgebreed en vervolgens de jongen grootgebracht. <

Enkele kanttekeningen:

De afkomst van de jonge vogels is ongewis, alleen voor wat betreft de pop is dat redelijk duidelijk.

Na het zelfstandig worden van de jonge putters, deze liefst bij soortgenoten te plaatsen in verband met inprenting. Tenslotte is deze methode ook wel praktisch te noemen, als je over een beperkte of minder geschikte kweekruimte kunt beschikken voor de putters, terwijl de kanaries daarvoor optimaal gehuisvest zijn.

Stel zwarte sijen (Carduelis atrata)

Werkgroep Amerikaans *Tien jaar*

Dit jaar, 2012, om precies te zijn 6 april, bestaat de Werkgroep Amerikaanse Sijen 10 jaar. Een werkgroep of speciaal club met als doel het promoten en behouden van de Amerikaanse sijen in onze volières. Een terugblik op ontwikkelingen in onze werkgroep en wat wij zoal kunnen betekenen voor de vogel liefhebber.

In december 2001 stond een oproep in "Onze vogels" om te kijken of er interesse was bij de kwekers van Amerikaanse sijen om te komen tot een eerste bijeenkomst. Er was voldoende belangstelling, zodat de eerste bijeenkomst georganiseerd kon worden.

De oprichtingsvergadering was op zaterdag 6 april 2002 te Soest. Op deze vergadering waren 12 liefhebbers aanwezig en werd besloten om de Werkgroep op te starten.

Het gaat te ver om iedereen persoonlijk te noemen. Maar.....een aantal enthousiaste liefhebbers hebben hier het initiatief in genomen. De visie van de werkgroep werd officieel vastgelegd in statuten en reglementen. Het was een goede en gedreven ploeg en hebben in goede harmonie de werkgroep opgebouwd. Tot op heden is het bestuur van de werkgroep stabiel te noemen. Al is het wenselijk dat er enkele mensen bij komen.

Het leden aantal, is steeds constant. De eerste jaren groeide het aantal

leden rustig maar gestaag. Dit ging van 50 aan het eind van het eerste jaar, naar 90 in het tweede jaar. Tot op heden hebben wij 170 leden uit voornamelijk België en Nederland. Gezien het bovenstaande zit de Amerikaanse sijen in de lift bij de liefhebbers.

Actief

Het promoten en vertegenwoordigen van deze mooie sijen met zijn kleuren pracht en karakter zijn een van de hoofd doelstellingen van onze werkgroep. Dit doen wij door twee á drie maal per jaar een ledenbijeenkomst te houden in het mooie onderkomen van vogelvereniging Vogelzang in Soest. Wij zijn een "landelijke" vereniging en hebben voor Soest gekozen omdat dit het meest centraal gelegen is. Dit valt niet altijd uit te leggen bij de meeste leden. Iedereen wil zo min mogelijk kilometers en reistijd afleggen. Ondanks dat worden de ledenbijeenkomsten uitstekend bezocht. Wij starten met een ledenvergadering, gevolgd door een lezing, verkoop- cq

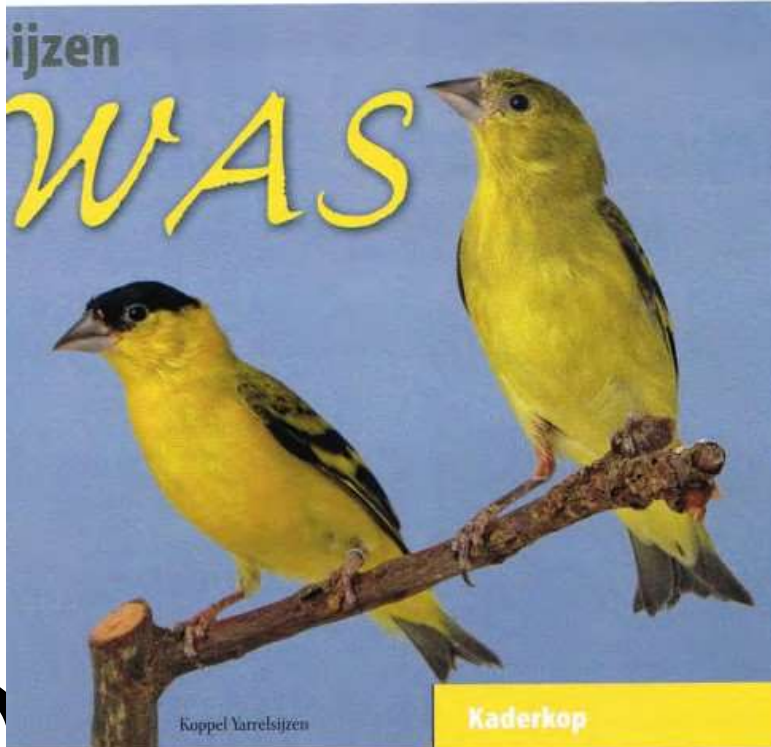
ruilbeurs en als afsluiting een verloting. Het belangrijkste op deze dagen zijn toch wel de vogel praatjes over deze sijen. Zo rond half drie gaan de mensen voldaan naar huis. In oktober wordt er voor onze leden een tafelkeuring gehouden. Deze keuring is gratis, middels de gele keurbriefjes kan een kweker zien waar hij staat met zijn Amerikaanse sijen.

Blad

Het "Sijenbulletin" verschijnt vier maal per jaar. Het is een graag gelezen informatie blad en word gewaardeerd door de leden. Vanaf begin jaren zijn hier verschillende drukkers die het bulletin en andere zaken kosteloos of zelfs tegen een geringe(sponsoring) vergoeding drukte. Waarvoor dank!!

Studiegroepen

Het ontwikkelen van de standaardeisen voor onze Amerikaanse Sijen is een van de zaken waar we ons de laatste jaren mee bezig gehouden hebben. Hiervoor zijn een aantal studiegroepen

Koppel Yarelsijzen

Kaderkop

Onze website www.werkgroepamerikaansesijzen, is een belangrijk middel om met onze leden in contact te kunnen treden en informatie over onze werkgroep te kunnen verspreiden. Het forum waar je de vogels te koop en te ruil kunt aanbieden word veelvuldig gebruikt.

in het leven geroepen die een bepaalde soort Amerikaanse sijzen zijn gaan onderzoeken hoe deze soort er uit moet zien. Door de discussies in de studiegroepen en het terug koppelen naar de ledenbijeenkomsten als ook de ervaringen die we hebben opgedaan bij de tafelkeuringen, zijn we tot een bepaalde aanpak gekomen om de standaardisen op papier te krijgen. Dit is een flinke klus geweest waar we veel van opgestoken hebben. Een van de rode draden in deze ontwikkeling heeft de tafelkeuring gespeeld.

Samen met een aantal keurmeesters, zijn we bij het keuren van de sijzen stap voor stap verder gekomen met het bepalen van en hoe de sijzen er uit moeten zien. Dit om langzaam maar zeker uit te komen bij het ideaal beeld van de diverse soorten sijzen. Naar aanleiding van de stappen die we maakten bij het keuren werden de standaardisen op papier gezet. De keurmeestervereniging van tropen en parkieten van de N.B.v.V., hebben onze soortomschrijving in hun bijscholings-

projecten gebruikt. Een zeer ambitieus project dat we op onze schouders hebben genomen, draagt nu al bij aan het beter keuren van de Amerikaanse sijzen. Inmiddels is er een boekwerk, de zogenaamde standaardisen, tot stand gekomen hoe alle sijzen eruit moeten zien tijdens een keuring.

Stands

Het promoten van de werkgroep is op een aantal manieren ter hand genomen in de afgelopen tien jaar. Zo staat de WAS met een informatiestand op een aantal grote vogeltonstellingen zoals de Bondsshow in Apeldoorn en de Europese cultuurvogel show (SEC) in Rosmalen. Over belangstelling met

onze stand hebben we meestal niet te klagen. De folders die we uitdelen aan belangstellenden worden gretig afgenomen. De vier dagen die we er zijn, wordt veel informatie gegeven over de Amerikaanse sijzen. De stand wordt die dagen bevolkt door steeds wisselende leden. De vogels worden geschouwd in vitrines die mooi aangekleed worden. Bezoek onze stand eens, de koffie staat klaar.

In het verleden werden zowel de Zwartkopsijzen als de Magellaansijzen gevraagd in het vraagprogramma van de N.B.v.V. Het gaat hierbij om een en dezelfde vogel. De werkgroep heeft afgesproken om onduidelijkheden te voorkomen, bij de kwekers en keurmeesters, om alleen de naam Magellaansijzen voortaan te gebruiken. Door ons toe doen en de ondersteuning in deze van de Vereniging van keurmeesters van tropen en parkieten heeft de Bond, de zwartkopsijzen uit het vraagprogramma verwijderd.

Speciaalclub

Per april 2009 is de werkgroep een speciaal club geworden van de N.B.v.V. Desalniettemin blijven wij gewoon de naam werkgroep houden. Wij hebben ons als speciaal club laten registreren bij de bond om een aantal praktische en inhoudelijke redenen. Betere mogelijkheden om het gedachtegoed van de werkgroep uit te kunnen dragen. Erkenning, van ons bestaansrecht, in een landelijke organisatie. Meer faciliteiten tijdens de bondsshow, om onze ideeën uit te kunnen dragen, waardoor we meer liefhebbers kunnen bereiken.

Zoals u leest en ziet is de WAS actief en gewaardeerd door de vogelliefhebber. Zij durven het aan om met deze sijzen te kweken. Niet altijd even makkelijk, ook daar ligt de uitdaging. Informatie en (kweek)ervaringen delen met elkaar, zo behoud je de betreffende vogelsoort in stand. De eerste tien jaar van het bestaan van onze werkgroep mag als een succes worden betiteld. Een constant aantal leden en onze activiteiten geven dit duidelijk aan. Op naar ons volgend succesvol jubileum met als hoofddoel deze aantrekkelijke en mooie sijzen te behouden voor onze volières. <

Vragen staat vrij

Intensief en schimmel

Zoals we b.v. spreken over de ivoorfactor, kobaltfactor en de satinetfactor moeten we hier eigenlijk spreken over de intensiefactor en de schimmelfactor.

Waardoor / hoe onderscheiden beide factoren zich ten opzichte van elkaar? Bij een intensieve vogel loopt de lipochroomkleur (we noemen dit ook wel de vetsofkleur), dus rood, geel of oranje door tot de uiterste punten van alle veren.

Bij een schimmel vogel is dit niet het geval. Hier zijn de uiteinden (randjes) van de veren vrijwel kleurloos. Hier bevindt zich dus geen lipochroom. Het gaat bij beide factoren dus zuiver om de mate waarin de veerpunten al dan niet gekleurd zijn. We vragen heden ten dage schimmelvogels die zeer fijne, minimale en egale schimmel vertonen.

rood schimmel

rood intensief (PO)

Dat een intensieve kanarie altijd een korte bevedering zou hebben, zoals nog al eens wordt verondersteld, is niet juist. Ook een kanarie die geen schimmel laat zien kan een langere bevedering bezitten. Het is belangrijk om dit te weten en degelijk rekening te houden met dit gegeven, daar we bij het samenstellen van kweekparen immers rekening dienen te houden met de lengte van de bevedering van beide partners. Dus door zonder naar de lengte van de veren van beide vogels te kijken is blindelings intensief aan schimmel paren niet altijd de juiste weg! Het op een juiste manier van het op elkaar afstemmen van de kweekparen zal bijdragen aan een gesloten gedragen, dus strakke bevedering in de nakweek.

Mozaïek type 1 (=jog) of mozaïek type 2 (=man)?

Moeten we in een bepaalde richting kweken?

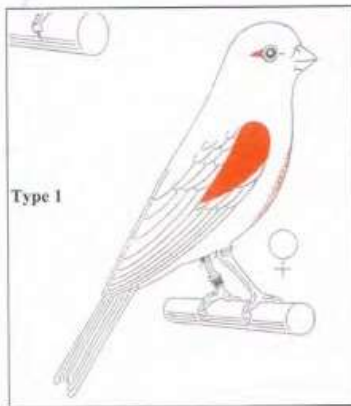
Of: willen we mozaïeken kweken die de standaardseisen van type1 zo goed mogelijk benaderen, of gaan we in de richting van type2?

Er is wel degelijk verschil in het samenstellen van kweekkoppels bij een keuze van een van beide genoemde richtingen.

Is het doel type1, dan dienen de in te zetten mannen hun mozaïekuiting beperkt te bezitten, dat wil zeggen een mogelijk niet te groot masker (soms zelfs gespleten boven de snavel) en een relatief kleine borstvlek. In dit geval dient de borstvlek goed ruim gescheiden te zijn van het masker en van de flanken. De te gebruiken poppen dienen de standaardseisen zo dicht mogelijk te benaderen, dus oogteugeltjes achter de ogen een kleine wat doorschijnende borstvlek en een goed kort en scherp afgebakende schouder- en stuittekening.

Gaan we ons richten op type2, dan zijn

het de poppen die een extra bijdrage moeten leveren. Behalve de oogteugeltjes mogen ze wel wat meer lipochroom aan het kopje laten zien. Ook de borstvlek dient goed ruim en vol te zijn. Deze poppen die soms een half masker tonen worden wel eens met type3 aangeduid. Voor de tentoonstelling zijn deze vogels ongeschikt, maar als kweekvogel kunnen ze erg waardevol zijn.

De voor de type2 kweek in te zetten mannen dienen vogels te zijn zoals in de standaardseisen omschreven, dus een goed scherp afgebakend masker, zodanig ruim, dat de ogen hier binnen vallen. De borstvlek moet een driehoek vormen, met de rechte lijn aan de bovenzijde, toelopen richting het onderlichaam. De borstvlek moet duidelijk gescheiden zijn van het masker en de flanken. De tekening in de schouders en de stuit moeten goed begrensd zijn, dus niet doorlopen in de vleugel- en staartpennen. Buiten deze tekeninggebieden mag geen lipochroom waarneembaar zijn. Of we nu gaan voor het pop- of het mantype, we moeten altijd zorgen, dat de mozaiekuiting voldoet aan de hiervoor gestelde eisen, dus op de juiste plaatsen en in de juiste verhoudingen. Bovendien is een goed contrast vereist, wat inhoudt dat een mozaiek kanarie in een oogopslag te herkennen moet zijn. Moet je zoeken om een oogteugel of een borstvlek, of nog erger, je afvragen of je al dan niet met een mozaiek van

doen hebt, dan is deze vogel kansloos op de keurtafel!
Evenals bij alle andere lipochroom kanaries moet het geel diep van tint en zuiver zijn. Bij rood mozaiek dient de kleur eveneens diep en egaal te zijn. In het huidige vraagprogramma worden ook mozaieken met de geel- en roodvoortint gevraagd. Het zal duidelijk zijn, dat het contrast bij dergelijke vogels vaak ver te zoeken is, dus mijn advies: houd de ivoorfactor ver van de mozaiek kanaries!

Eenheidspunten bij stammen en stellen

Hoe de regeling met betrekking tot het toekennen van eenheidspunten is, staat duidelijk vermeld in de standaardseisen van onze bond. Over het algemeen zijn we daar als vogelliefhebber wel van op de hoogte. De vragen die hier toch nog over worden gesteld, betreffen vrijwel altijd de stammen of stellen waarin 93 eindpunten voorkomen. Nu is het regel, dat indien 4 vogels in een stam hetzelfde eindtotaal hebben er 6 punten toegekend moeten worden. B.v. 4 x 90 punten zorgt voor 6 eenheidspunten. Is er onderling 1 punt verschil dan worden er 5 punten toegekend. B.v. 88-88-88-89 levert 5 eenheidspunten

op. Bij 2 punten verschil wordt dit 4 punten, enz. Is het onderlinge verschil 6 of meer punten dan worden geen eenheidspunten toegekend. Er is 1 uitzondering op deze regel en die regel zorgt zoals reeds aangegeven voor de gestelde vragen. Want, als een vogel in een stam 93 punten heeft gekregen dan is dit niet van invloed op de eenheidspunten. B.v. 92-92-92-93 moet 6 eenheidspunten opleveren zoals de stam van 90-90-93-89 goed is voor 3 eenheidspunten (6 min 3 = 3), immers voor de punten toekenning gaan we niet verder dan 92 punten. Bovenstaande regeling voor het toekennen van eenheidspunten voor stammen geldt eveneens voor stellen, met dien verstande dat het aantal eenheidspunten dan maximaal 3 bedraagt. Tenslotte: in een stam of stel kan maximaal 1 x 93 punten worden gegeven! Deze werkwijze in combinatie met het toekennen van een 'min' of 'plus' bij zowel de eindtotalen van enkelingen, stellen en stammen hangt samen met een andere niet onbelangrijke regel in de standaardseisen. Deze verplichting geeft aan dat er een verschil in punten moet zijn tussen prijswinnaars onderling en de niet prijswinnaars. <

Een stel Japan Hosonari in Dewar kooi (TVK)

In deze rubriek beantwoorden we vragen van liefhebbers

D

n

Verwacht, het onverwachtse!

Het is een dag zoals elk jaar in november. Ik ben onderweg naar een vereniging om vogels te keuren. Drukke tijden als keurmeester en daarnaast ook nog als bestuurder van een eigen afdeling en het district. Je doet het jezelf aan hoor ik mensen soms zeggen. Ja, dat klopt. Je doet het je inderdaad zelf aan, maar het is allemaal zo leuk (niet altijd, maar meestal wel).

Keuringen verrichten bij verschillende afdelingen van de NBvV of bij vogelshows over de grens in Duitsland, België of zelfs verder. Een verdieping van je hobby. Vogels zien in verschillende variëteiten en de mogelijkheid om contacten op te bouwen om zodoende aan mooie vogels te komen. Ook de ontmoeting en samenwerking met zoveel verschillende mensen, de een nog meer vogelliefhebber dan de ander. Al met al de bestede tijd meer dan waard.

Molen

Terug naar die ene specifieke dag in november. Ik ben onderweg naar het fraaie oude Hanzestadje Hasselt. Het is mistig en mistroostig weer. De lange parallel aan een kanaal lopende weg nodigt uit om het gaspedaal flink in te trappen, echter het feit dat ik hier ooit een fikse bekeuring heb opgelopen weerhoudt me van het gas geven. Ook al ben je bestuurder in functie, een bekeuring wordt nou eenmaal niet door de NBvV vergoed. In Hasselt aangekomen een stukje door het dorp en langs een prachtige molen de weg op waar ik volgens de keurige uitnodigingsbrief moet keuren. Vreemd, rechts een molen, links een school, verder de dijk en wat kleine gebouwtjes. Ik kijk om me heen en het komt niet in me op dat een vogelshow ook in de molen gehouden zou kunnen worden. Ik heb mijn uitnodiging in de tas zitten en die staat achterin de auto. Mijn Tom-Tom heb ik thuis al geprogrammeerd. Had ik de

uitnodigingsbrief in de auto gehad, dan had ik kunnen lezen dat de keuring in de molen gehouden werd.

Ik ging daar absoluut niet van uit. In een molen, daar is toch bijna geen ruimte dacht ik bij mezelf. Ik draai de auto en verbeeld me dat ik kooien achter een raam in de molen zie staan. Dichterbij gekomen zie ik in een doorgang van glas twee tafels staan, met lege stoelen en briefjes op tafel. Het kan haast niet anders of het lijkt erop dat dat een opstelling is voor keurmeesters om vogels te keuren. Ik parkeer de auto en bij het binnengaan van de molen, word ik begroet door twee bekende keurmeesters Tinus de Graaff en Pieter van de Hooven.

Oude korenmolen

Dit had ik dus niet verwacht, een tentoonstelling in een oude korenmolen. Ik val van de ene, in de andere verbazing. In de molen worden op stellingen en langs de wand door 21 inzenders, 262 vogels tentoongesteld. Het assortiment is divers, kleur- en postuurkanaries in allerlei kleuren en soorten, tropische vogels, kromsnavel in diverse soorten en grondvogels en duiven. Bijna alles is aanwezig en er is zelfs nog ruimte over. In een aangebouwd gedeelte wordt er o.a. gekeurd en de administratie verricht. Ook een keukentje maakt deel uit van het geheel. Op de 2e verdieping een open voliëre, waar je als bezoeker rustig kunt zitten en genieten van de vogels die vrij rondvliegen in het verlichte gedeelte. Een van de bestuursleden vertelt dat zij dit idee hebben opgedaan uit een stuk in "Onze Vogels", waarbij een afdeling in Ens al jaren met succes een publiekstrekker had aan de open voliëre.

kaderkop

Hebt u mogelijk een bijzondere locatie in uw omgeving? Hebt u de stoute schoenen wel eens aangetrokken en geprobeerd deze locatie te mogen gebruiken voor uw tentoonstelling of gaat u er vanuit dat dat wel niet zal lukken? Het is de moeite van het proberen waard. Hasselt is het wel gelukt. Complimenten hiervoor.

Water

In de tentoonstellingszaal kom ik een voederkar tegen, met hierop o.a. een hygiënische waterinstallatie. Trots wordt verteld dat deze voeder-waterwagen dit jaar gemaakt is t.b.v. de tentoonstelling. Ook dit idee werd uit het maandblad 'Onze Vogels' gehaald. Zo blijkt het maandblad toch een inspiratiebron te zijn voor sommige afdelingen. Je hoeft natuurlijk niet altijd zelf het wiel uit te vinden. Juist verslagen van afdelingen in 'Onze Vogels' kunnen anderen op ideeën brengen, zodat hieruit voordeel te halen valt.

Jubileum

In 2008 bestond de afdeling Hasselt 50 jaar en omdat men ter gelegenheid van dit jubileum wat speciaals wilde, trok men de stoute schoenen aan en verzocht men de stichting die de korenmolen beheert of er mogelijkheden bestonden deze te huren voor een tentoonstelling. Tegen de verwachting in werd hier direct toestemming voor gegeven. Inmiddels voor het 4e jaar wordt de onderlinge tentoonstelling in de molen gehouden. Deze "move" blijkt een goede zet geweest te zijn, want het aantal inzenders en vogels steeg gestaag, alsmede het aantal bezoekers. Daar doen we het toch allemaal voor of niet?

De korenmolen "De Zwaluw" staat op de kop van Neerlands enige gemetselde zeevering. Zij dateert van 1867 en heeft tot 1995 dienst gedaan als korenmolen. Er werd voor de bakkers meel gemalen. Nadat een tijd lang geprobeerd is de molen te gebruiken als energieopwekker, werd in 1996 de molen weer teruggebracht in de oude stijl en na de restauratie overgedragen aan een stichting. Inmiddels doet de molen o.a. dienst als trouwlocatie, worden er rondleidingen gehouden en houdt de vogelvereniging Hasselt er haar tentoonstellingen. Enkele leden kochten in de molen voorheen hun voer voor de vogels. De vereniging heeft een eigen clubgebouw dat voor de vergaderingen gebruikt wordt, maar een tentoonstelling op een bijzondere locatie is toch wel heel speciaal en trekt ongetwijfeld meer bezoekers. <

Cyprus

Medio augustus kreeg ik een mailtje of ik bereid was waterslagers te komen keuren in december 2011 op het eiland Cyprus. Sinds een aantal jaren heb ik de bevoegdheid om als COM keurmeester overal in de wereld waterslagers te keuren. Ik mocht al waterslagers keuren in een aantal landen maar Cyprus was daar nog niet bij. Nadat we eerst overeenstemming hadden bereikt over de data, 12 en 13 december is midden in het keurseizoen, kon ik bevestigen dat de keuring bij leven en gezondheid door kon gaan.

Reizen

En dus reed ik zaterdag 10 december naar Schiphol om op tijd te zijn voor mijn vlucht naar Athene. Er is namelijk geen dagelijkse directe vlucht van Amsterdam naar Cyprus en dus zat er niets anders op dan via een tussenstop de reis te maken. In Athene aangekomen moest ik eerst zes uur wachten voordat de vlucht naar Cyprus vertrok. En dus kom je 's avonds moe en ver-

reisd op Cyprus aan. Gelukkig was de zondag een dag om wat bij te tanken. 's Ochtends bezocht ik een Grieks orthodoxe Kerk, waar ik wel kon zien wat de liturgie inhoud maar aangezien mijn Grieks niet zo best is kon ik er niets van verstaan. 's Middags heb ik de tijd gebruikt om een kijkje te nemen in Nicosia. Dit is de laatste gedeelde hoofdstad van Europa. Naast een Grieks gedeelte is er ook een Turks gedeelte.

Turken mogen wel in het Griekse gedeelte komen maar Grieken worden niet toegelaten in het Turkse gedeelte.

Keuring

De maandag brak aan, de eerste keuringsdag. Ik kreeg 16 stammen te beoordelen. Ik had niet zulke hoge verwachtingen maar ik moet bekennen dat de kwaliteit me alleszins meeviel. Er was een stam die de klokkende waterslag zeer goed beheerste en die ik daarvoor met 27 punten per vogel heb gewaardeerd. In het buitenland kom je nogal eens vogels tegen met een bollende waterslag. Veel vogels komen namelijk uit België en de Belgische waterslager brengt vaak een bollende waterslag. Dat is een toer die in Nederland wat minder vaak door de waterslager gebracht wordt, maar hij komt hier ook meer voor dan je zou denken. Een prachtige toer die best wel eens wat meer aandacht verdiend.

De volgende dag waren de enkelingen aan de beurt. Ook hier weer naast minder mooie ook prachtige vogels die flink wat punten vergaarden. Aan het eind van de middag was de prijsuitreiking en aan mij de eer om de prijzen uit te reiken. Dat was erg leuk om te doen en ondanks de taalbarrière begrepen we elkaar prima.

Retour

Toen resteerden nog een paar uurtjes om te pakken en naar het vliegveld te gaan want laat in de middag ging de vlucht naar Athene weer. Na weer zes uur wachten ging om 4 uur de vlucht naar Amsterdam waar ik om 8.00 uur aankwam. Ik moest als een haas mijn auto ophalen want ik werd verwacht in Ruinerwold waar ik keuren moest op het District Drenthe.

Terugblik

In totaal keurde ik in drie dagen 209

waterslagers. Gedeeltelijk in Cyprus en gedeeltelijk in Nederland.

Het was een leuke ervaring en je leert veel verschillende soorten vogels kennen. Ook nuttig is dat je het idee moet bijstellen dat we in Nederland alleen maar goede waterslagers hebben. Dat hebben ze buiten Nederland ook. Ook het idee dat Nederlandse waterslagers internationaal niet mee kunnen doen klopt niet. De grote verschillen van 20 jaar geleden zijn wel wat verdwenen. Wat wel gebleven is, is dat liefhebbers van waterslagers over de hele wereld toch iets gemeenschappelijk hebben. De liefde voor die prachtige zanger met zijn geweldige juichende toeren. Dat verboedert en maakt dat je elkaar begrijpt ondanks verschillende talen. En al keur je in Rusland of Cyprus, de namen van de toeren zijn in het Nederlands. Dat dan weer wel. <

25 Jarig bestaan van Vogelvereniging

Maart 1986 was het dan zover. De oprichting van vogelvereniging "De Hollandse IJssel" te Montfoort. Op dat moment zal alles onzeker zijn geweest! Is het een vereniging met enige bestaansrechten of zal het een vereniging zijn waar je naar enkele jaren als niet meer van zal horen?

Gelukkig bleek het laatste niet zo te zijn. Want nu, ruim 25 jaar later, bestaat de vereniging nog steeds! En inmiddels bestaat de vereniging uit zo'n 70 leden. Een vereniging waar men trots op mag zijn!

Districtstentoonstelling

Het bestuur wilde dit natuurlijk niet ongemerkt voorbij laten gaan. Niet voor de leden van de vereniging maar ook niet voor de NBvV. Om aan de

NBvV kenbaar te maken dat wij al 25 jaar bestaan hebben wij 2010 de organisatie van de districttentoonstelling op ons genomen. Als vereniging hebben wij alles op alles gezet om een mooie show neer te zetten. Uiteindelijk is het een show geworden met bijna 1200 vogels! Helaas waren de bezoekersaantallen wat minder. Dit kwam voornamelijk door de weersomstandigheden. Veel te veel sneeuw en gladheid! Maar al met al hebben wij erg veel positieve

reacties mogen ontvangen en was het toch een zeer geslaagde districttentoonstelling 2010!

Excursie

Voor de leden van de vereniging werd nog iets extra's georganiseerd door het bestuur. Namelijk een dagje Avifauna met de geïnteresseerde leden. Ruim 50 enthousiaste leden melden zich aan bij het bestuur.

's ochtends om 11.15 moesten de leden zich verzamelen op het kasteelplein te Montfoort waarbij ze met een bus werden opgehaald om gezamenlijk naar het Vogelpark te vertrekken! Daar eenmaal aangekomen werden we opgewacht met koffie en thee. Door voorzitter, Leo Boexke, werd iedereen van harte welkom geheten en vertelde de opzet van deze jubileumdag. Na het

Montfoort

openingswoord van Leo Bocxe was het woord aan Hans Verbaan, oprichter en oud bestuurslid van de vereniging. Hans Verbaan had voor alle leden namelijk een herinnering geregeld. Dit was in de vorm van een "winkelwagentje" met het logo van onze vogelvereniging. Alle leden kregen deze uitgereikt.

Rondleiding

Na het openingsgedeelte werden de leden in twee groepen gedeeld. Deze groepen kregen een rondleiding van een tweetal vogelverzorgers. Deze vogelverzorgers wisten alles over de gevleugelde vrienden te vertellen. Over het broeden, herkomst, voeren en agressie van de vogels. Voor leden van een vogelvereniging is dit natuurlijk een erg interessante rondleiding. Het

zijn dan ook geen alledaagse vogels die je op zo'n dag te zien krijgt! Een keer wat anders dan onze zebra's en kanariepietjes! De verzorgers wist ons langs de leukste plekjes van het park te leiden. Een hoop jonge vogels werden getoond aan de vogelvereniging. Tijdens zo'n rondleiding blijkt maar weer met hoeveel passie deze mensen de vogels verzorgen. Dankzij dit is het ook een erg mooi park om te bezoeken! Na de rondleiding van deze vogelverzorgers mochten alle leden de rondvaartboot betreden. De rondvaartboot bracht ons naar het prachtige Braassemermeer. Helaas was het geen hele zonnige dag en was het vooral van de natuur genieten vanuit de rondvaartboot zelf! Tijdens de rondvaart kregen alle leden een kopje koffie/ thee aangeboden. De vijf kwartier durende

rondvaart eindigde ook weer voor de ingang van het vogelpark "Avifauna". Na de rondvaart mocht iedereen weer het vogelpark betreden en de vogels bekijken die bij hen de meeste indruk hadden achtergelaten. Dat is voor iedereen natuurlijk weer een andere vogels. Het deel wat ook erg in trek was op het park van de "Lorri Landing". Een grote ruimte waar ruim 100 lorries om je heen vliegen. Als je een bakje voer hebt komen ze vast en zeker op je zitten. Niets is dan meer veilig! Alles moet wijken voor het voedsel!

Na de vrije tijd in het park werden de leden in het restaurant van Avifauna verwacht. Er was een aparte zaal in het restaurant waar een lekker en uitgebreid buffet werd verzorgd. We konden hier van alles en nog wat te drinken en te eten krijgen. Tijdens het eten kon er met leden volop van gedachten gewisseld worden over de vogels in het park of van thuis. Na het eten werden alle leden weer netjes teruggebracht naar Montfoort waarna zij met een voldaan gevoel naar huis konden!

Meer informatie over de vereniging is te vinden op www.vogelvereniging-montfoort.nl. <

BONDSMEDEDELINGEN MEI 2012

VAN DE KEURMEESTER-VERENIGINGEN KLEUR EN POSTUURKANARIES

J.J.E. Dieters uit Geleen is nog keurmeester, hij heeft ook een e-mail adres J.Dieters2@kpnplanet.nl
C.W.F. Mallens uit Kranenburg Duitsland stond niet op de keurmeesters lijst, hij keurt nog wel, u kunt hem mailen ceesmallens@t-online.de of bellen 0049 (0) 2826916641.

DISTRICT OVERIJSEL

Vogelvrienden Hardenberg e.o. vierde vrijdagavond 2 maart dat men op 1 maart 1962 op gericht werd. Leden met echtgenotes, districtbestuurders en afgevaardigden van collega-verenigingen waren naar de Schakel gekomen om dit feit te herdenken. Voorzitter Gert Kremer had zich met name verdiept in de 8 oprichters destijds, die in het toenmalige Hotel Brouwer in de Voorstraat (nu Vier Seizoenen) bij elkaar waren gekomen. Van hen was Wiebe Tolman, tevens erelid van de vereniging en nog actief met de vogelliefhebberij bij de genodigden. "Ik kon toen niet bevroeden dat ik dit 50-jarig bestaan zou mogen meemaken. Dat is een hele eer". Hij lichtte nog even toe hoe het destijds allemaal tot stand gekomen was. Bij gelegenheid van het jubileum en op grond van hun grote verdienste werden de leden Henk Nijeboer en Hendrikus Edelyn benoemd tot lid van verdienste van Vogelvrienden. Felicitaties

waren er ook van het districtbestuur van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Uit de vogelvereniging zijn in de loop van de tijd diverse vogelverenigingen in de omgeving ontstaan. Desondanks is de club door de jaren heen altijd een constante clan van vogelliefhebbers gebleven die landelijk gezien tot de grotere verenigingen in ons land behoort.

DISTRICT ZEELAND

Tijdens de ledenbijeenkomst van De Vogelliefhebbers Vlissingen (V10) is aan de heer Iz.J. Versprille de zilveren legpenning, voor zijn 50 jarige lidmaatschap van onze bond, overhandigd. Hij kreeg deze uit handen van bestuurslid B.M. Vliegenthart.

v.l.n.r. Iz.J. Versprille en B.M. Vliegenthart

Op zaterdag 10 maart 2012 is tijdens de feestavond van Vogelvreugd'79 uit IJzendijke (Y02) door bondsvoorzitter Henk van Hout de speld van bijzondere waardering uit-

gereikt aan Camiel Scherbijn. Hij was één van de oprichters van de club en is inmiddels 33 jaar secretaris.

Tijdens de jaarvergadering van Vogelvreugd uit Tholen (T03) kwam bondsvoorzitter Henk van Hout langs om Wim Zoetemeijer in het zonnetje te zetten. Hij kreeg de speld van bijzondere waardering uitgereikt omdat hij zich 33 jaar lang had ingezet als penningmeester.

DISTRICT FRIESLAND

Vrijdagavond 20 januari is tijdens de jaarlijkse feestavond van Volièrevereniging "De Edalzanger" uit Franeker. Door districtsvoorzitter Siebe de Haan de zilveren legpenning

van de NBvV uitgereikt aan de heer G. Miedema vanwege zijn 50 jarige lidmaatschap.

De Fûgelfreonen laten ons weten dat de vereniging bestaat sinds juli 1961 bestaat. Vorig jaar heeft men daarom

BONDSMEDEDELINGEN MEI 2011

het 50-jarig bestaan gevierd met koud en warm buffet en live muziek! De volgende leden werden tijdens het feest gehuldigd: Kees Meems (25 jaar lid), Appie v/d Wal (40 jaar lid), Gerrit Sikkema (40 jaar lid) en Wieger Elzinga (50 jaar).

Op de foto ontvangt Wieger de legpenning van districtsvoorzitter Siebe de Haan.

DISTRICT LIMBURG

Dhr. L. Rutjes werd tijdens de kringtentoonstelling Midden-Limburg (tevens de jubileumshow i.v.m. het 50 jaar bestaan van "de vogelvrienden Nederweert") gehuldigd voor zijn 50-jarig lidmaatschap.

Op de foto rechts dhr. Rutjes, op de voorgrond dhr. G. Souren (district Limburg) en onze eigen voorzitter P. Jacobs (links op de foto).

DISTRICT ZUID-HOLLAND

Tijdens de jubileumreceptie van het 40 jarig jubileum van De Vogelvriend te Leerdam (116) werd erevoorzitter H.T.P. Kleijn verrast met een Koninklijke Onderscheiding.

DISTRICT GELDERLAND

Dhr Oonk werd vijftig jaar geleden lid van de EWKV (Eerste Winterswijkse Kleurvogelvereniging). Hij kweekte jaren lang met succes diverse vogelsoorten, maar vooral de rode kleur kanarie's zijn z'n lust en z'n leven.

Vanwege zijn inzet en het vijftig jaar jubileum werd hij gehuldigd door de Voorzitter van het district Gelderland, dhr. T Lenting en kreeg een prachtige jubileum penning uitgereikt. Tevens werd dhr Oonk benoemd tot erelid van de EWKV.

DISTRICT NOORD-BRABANT WEST

Zaterdagavond 31 maart vierde V.V.Kanaria uit Hoeven haar jaarlijkse feestavond, tijdens deze avond werd Bart Ooyen gehuldigd vanwege zijn 50 jarig lidmaatschap van de N.B.V.V. Hij kreeg uit handen van district voorzitter Cees van Oosterhout de bijbehorende zilveren legpenning.

DISTRICT DRENTHE

Op een ledenbijeenkomst is Andries Hup in Assen officieel met Pensioen gegaan als bestuurslid van de Asservogelvrienden. 42 jaar heeft hij zich in gezet voor de

Asservogelvrienden als secretaris en ook als voorzitter. Een zeer actief man, waar wij als leden van de vereniging altijd van hebben genoten. Ook was één van de initiatiefnemers om de beide vogelverenigingen samen te voegen tot één vereniging in 2011, na een aantal jaren samengewerkt te hebben. De Asservogelvrienden is wederom een bloeiende vereniging geworden.

Uit handen van Sjoerd Munnikma (NBVV) mocht hij het speldje van bijzondere waardering in ontvangst nemen. Ook werden de felicitaties gegeven vanuit het Districtsbestuur door Jan de Boer.

Mei
Driekleur-
pracht-
en witschedelnon

Algemene beschrijving

Links op de foto zien we de witschedelnon – *Lonchura nevermanni*, deze nonnen komen van oorsprong uit het centrale zuiden van Nieuw-Guinea. De popjes hebben een donkerdere kopkleur. De grootte is 11 cm. In het midden staat de driekleurnon – *Lonchura malacca malacca*, deze nominaat komt van oorsprong uit Zuid-India en Sri Lanka. Van de driekleurnon zijn 8 ondersoorten bekend. Met zijn 11,5 cm is deze non de grootste in zijn soort. Rechts zien we de prachtnon – *Lonchura spectabilis*, deze nonnen komen van oorsprong van de eilanden van de Bismarck archipel en van noord en noordoost Nieuw-Guinea. Van deze nonnen zijn 5 ondersoorten bekend. De prachtnon is een vrij kleine rietvink en meet slechts 9-10 cm.

Enkele soorten nonnen en rietvinken zijn nauw aan elkaar verwant en hoewel sommige soorten de benaming non krijgen en de andere rietvink, is er geen duidelijk verschil aan te geven. Globaal wordt gesteld dat nonnen een wat eenvoudiger en rietvinken een wat complexer kleur- tekeningspatroon bezitten. Enkele soorten bevinden zich duidelijk op de scheidingslijn tussen beide groepen, sommigen worden non genoemd, maar zijn eigenlijk rietvinken, de driekleurnon is duidelijk een non, terwijl de witschedel- en de prachtnon eigenlijk meer rietvinken zijn. Alle nonnen en rietvinken bezitten pronkveren op de stuit en

staartdek, deze zijn altijd glanzend en variëren in kleur van donker kastanjebruin bij de meeste nonnen tot strogeel bij de meeste rietvinken. Op de foto zien we deze pronkveren zien we duidelijk bij de witschedel- en prachtnon terug. Ook bezitten nonnen en rietvinken een jeugd-

kleed, dat duidelijk afwijkt van het volwassen kleed. Bij al deze soorten is het jeugdkleed eenvoudig bruin, met over het algemeen een wat lichtere buikzijde en een wat donkere rugzijde. Bij een aantal soorten kunnen we aan het jeugdkleed zien welke soort het betreft, de jonge witschedelnon is warmbruin van kleur.

Natuurlijke biotoop

Nonnen zijn typische graslandvogels die zich meestal ophouden in savannen of rietmoerassen. Zij zitten graag op verticale stengels, klauteren met veel behendigheid door dergelijke struiken en omdat stengels en bladeren daarvan meestal wat ruwachtig zijn, veroorzaken die een natuurlijke afslijting van de nagels. Vooral bij nonnen is de nagelgroei veel sterker dan bij de meeste andere vogelsoorten. Houden we de vogels in kooien e.d., dan dienen we de nagelgroei nauwlettend te volgen en zodra de nagels wat lang zijn moeten we ze knippen.

Diverse soorten hebben de gewoonte om in grote zwermen op te trekken waarbij ze in bepaalde streken voor de landbouwers een ware plaag vormen. De nonnen verwerven hun zaden door op een handige manier langs halmen en stengels te klimmen. Met hun snavel halen ze een halm naar zich toe, plaatsen daarop hun pootje en halen het zaad uit de aar.

In de volière

Hoewel alle nonnensoorten met goed

succes in ruime broedkooien kunnen worden gefokt, komt het ons voor dat het nog beter lukt in goed beplante voliëres. Als we deze volière beplanten met riet- of bamboestruiken hebben we gelijk een natuurlijke biotoop voor de nonnen. Erg veeleisend met betrekking tot de nestkastjes zijn nonnen niet, als de plaats van zo'n halfopen-, gesloten-, of ook wel kanariënestkastje ze aanstaat, nemen ze het gelijk in gebruik. Een ruime variatie van nestmateriaal wordt aanbevolen. Zowel man als pop nemen samen aan de nestbouw en het broeden deel. Op de donkergekleurde huidjes van de pasgeboren jongen, is nauwelijks enig nestveertje te zien. De oudervogels zijn erg bezorgd voor ze en hun jongen worden dan ook gedurende de eerste acht dagen constant bedekt en warm gehouden. Ook als ze na ± 23 dagen uitvliegen, is de ouderzorg nog optimaal wat 's avonds tot uiting komt als de hele familie het nest opzoekt en samen daarin de nacht gaan doorbrengen. Op een leeftijd van 7 tot 9 dagen, afhankelijk van de groei kunnen de jonge vogels geringd worden, ringmaat 2,5 mm. Ongeveer 3 weken na het uitvliegen, kunnen ze als zelfstandige vogels beschouwd worden. In het algemeen kan worden gesteld dat het een half jaar duurt eer de jonge vogels geheel op kleur zijn.

De voeding

Alle soorten nonnen zijn zaadeters en in de vrije natuur worden vooral gras- en rietzaden gegeten. Op een goede basis-mengeling tropisch zaad zijn de vogels gemakkelijk te houden. In de broedtijd hebben ook nonnen behoefte aan dierlijke eiwitten. Wat eivoer of universeelvoer, met daarnaast wat kleine meel- en buffalowormen, worden door de meeste soorten goed opgenomen. Gekiemd of geweekt zaad worden graag gegeten. Ook kunnen we wat verse gras- en rietaren e.d. in de kooi of volière in een houder plaatsen, zodat de vogels hier het nodige uit kunnen halen. Gooi deze aren echter niet op de grond, de vogels zullen ze vervuilen, met eventuele nare gevolgen van dien.